

Μοναχική κουρά στην Ιερά Μονή Παναγίας Πελεκητής

/ [Ιερές Μονές](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το εσπέρας της Πέμπτης 31 Ιουλίου 2025, χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού στην Ιερά [Μονή Παναγίας Πελεκητής](#). Κατά τη διάρκεια της Ακολουθίας, τέλεσε την μοναχική κουρά Δοκίμου της Ιεράς Μονής.

Μετά την τέλεση της μοναχικής κουράς, ο Σεβασμιώτατος, με πατρική στοργή και πνευματική ευαισθησία, απηύθυνε λόγο οικοδομής και ενίσχυσης προς τον νεόκουρο μοναχό, εμπνέοντας όλους όσοι παρευρέθηκαν στην ιερή αυτή στιγμή. Χαρακτηριστικά ανέφερε:

“Σε αυτήν την ευλογημένη ώρα για τον νεόκουρο μοναχό Ακάκιο, είναι μεγάλη μας η πνευματική χαρά και δοξάζουμε τον Άγιο Τριαδικό Θεό. Τελέσαμε την ακολουθία του Εσπερινού· από αύριο ξεκινάει ο ευλογημένος μήνας της Παναγίας μας, ο Αύγουστος, όπως γνωρίζουμε όλοι μας και η πρώτη ημέρα του είναι η Πρόοδος του

Τιμίου Σταυρού, αλλά αναφέρεται και στους επτά Μακκαβαίους παίδες της Παλαιάς Διαθήκης, τον διδάσκαλό τους τον Ελεάζαρο και τη μητέρα τους τη Σολομωνή.

Επιλέξαμε εδώ, μαζί με τον Καθηγούμενο και τους Πατέρες, να τελεσθεί απόψε η μοναχική κουρά του νέου μοναχού, ο οποίος ενσυνείδητα πορεύεται σε αυτόν τον πνευματικό αγώνα της μοναχικής ζωής, του μονήρους βίου, για να τελειώσει την ψυχή του και να σωθεί για τη Βασιλεία των Ουρανών. Ο νέος μοναχός, τον οποίον πράγματι τον προετοίμασε ο πατήρ Λάζαρος εις τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στα Φάρσαλα, αλλά και η οικογένειά του, προσέρχεται, ήδη έχει φοιτήσει στο πρώτο έτος των Σχολών Μαθητείας Υποψηφίων Κληρικών και το δεύτερο έτος θα το πραγματοποιήσει εδώ μαζί μας, στην Ιερά Μητρόπολή μας, όπως καθορίζει το πρόγραμμα.

Αλλά πέρα από αυτά τα τυπικά, ο νέος μοναχός, τον οποίον με πολλή αγάπη τον περιβάλλουμε και εγώ προσωπικά και οι Πατέρες, έχει πολλά χαρίσματα, τα οποία δεν του φαίνονται. Και το μεγαλύτερο χάρισμα το οποίον έχει, είναι η ταπείνωση την οποίαν έχει και η υπακοή του. Και αυτό πολλάκις το είδαμε κατά τη συγκατοίκησή μας και τη συναναστροφή που τον έχουμε κοντά μας και ευελπιστούμε, με αυτήν την είσοδό του εις τον χώρο της τοπικής μας Εκκλησίας,

δια της παρουσίας του στην Ιερά Μονή της Παναγίας μας της Πελεκητής, θα ανδρωθεί κατά Χριστόν. Οσονούπω, με τη Χάρη του Θεού, θα λάβει και τον πρώτο βαθμό της ιεροσύνης, του διακόνου, για να διακονεί την Εκκλησία του Χριστού κοντά μας· και τον οποίοι θα τον προστατεύουμε και θα τον αγαπούμε και θα τον συντροφεύουμε στις καθημερινές δυσκολίες και στην πορεία της ζωής του.

Όταν, μετά από την Πέμπτη της Διακαινησίμου, ανεβήκαμε στο χωριό Άγιος Ακάκιος - όπως κατ' έτος γίνεται - για να τελέσουμε την Ιερά Πανήγυρη και τη μνήμη του Αγίου Ακακίου του Καυσοκαλυβίτου του Αγίου Όρους, ο οποίος όμως

είναι τοπικός μας Άγιος, διότι γεννήθηκε στο χωριό τότε Γόλιτσα και σήμερα Άγιος Ακάκιος, που πήρε το όνομά του, τελέσαμε τη Θεία Λειτουργία, περπατήσαμε μαζί με τον νεόκουρο μοναχό στην λιτάνευση την οποία κάνουμε και ανεβήκαμε επάνω στο σπήλαιο, όπου, καταρχάς, ασκήτευε ο Άγιος Ακάκιος, ο Αναστάσιος τότε, έως ότου να φύγει και να πάει στη Μονή της Αγίας Τριάδος στη Σουρβιά και από εκεί, βέβαια, στο Άγιο Όρος, στη Μονή του Αγίου Διονυσίου, στη Λαύρα, και στη συνέχεια στα Καυσοκαλύβια, όπου εκεί εγκαταστάθηκε και ήταν ο αναγεννητής αυτού του ησυχαστικού χώρου, που με την παρουσία του και τη μοναστική του εγκράτεια και τον πνευματικό του αγώνα, τον ανέδειξε και τον καθιέρωσε μέσα στην συνείδηση των Αγιορειτών Πατέρων της εποχής εκείνης μέχρι και σήμερα – αλλά και τώρα που έχει γίνει ένας πράγματι οικουμενικός Άγιος, πολύ γνωστός σε όλους.

Όταν λοιπόν καθόμασταν εκεί στο τραπέζι, που εγώ εργαζόμουν, εκεί ήταν δίπλα μου ο νεόκουρος· τον ρώτησα τι όνομα θα ήθελε να πάρει κατά τη μοναχική του κουρά, πράγματι με συγκίνησε. Πράγματι άκουσα κάτι το οποίον το είχα στο μυαλό μου, γιατί θέλω οι νέοι, οι οποίοι πρόκειται να γίνουν μοναχοί, να παίρνουν τα ονόματα των τοπικών μας Αγίων, για να ακούγονται οι τοπικοί μας Άγιοι και να γίνονται γνωστοί. Όπως έχουμε κάνει και σε άλλους Πατέρες. Και μου ζήτησε μόνος του να λάβει το όνομα του Αγίου Ακακίου.

Γιατί, πράγματι, μετά την τέλεση της αρτοκλασίας και της απολύσεως εκεί που κάναμε κατά την πανήγυρη, μόνος του ανέβηκε στο ασκητήριο του Αγίου να προσκυνήσει και πράγματι έζησε την παρουσία του Αγίου και το κάλεσμα του Αγίου εις τη ζωή του. Και αυτό είναι κάτι πολύ όμορφο, πολύ ευλογημένο, πολύ χαριτωμένο. Και δεν σας κρύβω ότι και για μένα ήταν πιο εύκολο πλέον να θεωρήσω ότι ακόμη ένας νέος της Μητροπολιτικής μας της επαρχίας και περιφέρειας, θα λάβει όνομα τοπικού μας Αγίου.

Και βέβαια, καταλαβαίνετε ότι το ενστερνίστηκα αυτό με πολλή χαρά και δοξολογία στο Θεό. Και σήμερα πλέον ίσταται ανάμεσά μας για να προχωρήσει τον πνευματικό του αγώνα μέσα στον χώρο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, της τοπικής

μας Εκκλησίας, όπου η Εκκλησία τον έχει ανάγκη για να διακονήσει. Γνωρίζει αρκετά πράγματα και θα μπορέσει, και με την παρουσία του κοντά μας και ανάμεσά μας, να διδαχθεί και άλλα ακόμη περισσότερα, με τη συνεπικουρία και του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής, του πατρός Αμφιλοχίου, ο οποίος και εκείνος, με πολλή ιστορία, άνοιξε την αγκαλιά του να τον δεχθεί, όπως μας τον παρέδωσε ο πατήρ Λάζαρος, αλλά και τα άλλα παιδιά, οι Πατέρες και οι λαϊκοί που μένουν μαζί μας. Και όπου σιγά σιγά προσπαθούμε να φτιάξουμε μια κατά Χριστόν πνευματική οικογένεια, ώστε να αγαλλόμεθα και να χαιρόμαστε την πνευματική συναναστροφή, να επιστηριζόμαστε ο ένας από τον άλλο και να πορευόμαστε μέσα στην προσπάθεια που θα πρέπει να κάνουμε για να διακονούμε τον Θεό και τον λαό Του, προς δόξαν του Θεού και αγιασμό δικό μας.

Χαιρόμαστε, λοιπόν, αγαπητέ μοναχέ Ακάκιε, όπου απόψε η Εκκλησία έδωσε, και ο Κύριός μας έδωσε τη Χάρη και την ευλογία Του, αυτό το όνειρο το οποίο είχες να πραγματοποιηθεί· και στη συνέχεια, με τη Χάρη του Θεού και την Αγία Ιεροσύνη,

να λάβεις και να πορευθείς στη ζωή σου, όπως ακριβώς διαβάσαμε στην πολύ ωραία διδασκαλία, στην Κατήχηση, όπως λέγεται, κατά την ώρα πρώτης μοναχικής κουράς.

Όντως, επέλεξες καλού έργου εις τη ζωή σου, αλλά θα πρέπει να αγωνιστείς για να τελειώσεις αυτό το έργο, να το φέρεις εις πέρας. Και ξέρεις, όσα και να ακούσεις από μένα και να σου υποσχεθώ εγώ και όλοι οι άλλοι, εάν δεν αγαπήσεις τον Θεό πάνω από όλα εις την ζωή σου, δεν θα μπορέσεις να σταθείς, παιδί μου. Οι άνθρωποι έρχονται και παρέρχονται. Ο Θεός μένει, και μόνον Αυτός δίδει σε κάθε έναν από εμάς τη δύναμή Του, ανάλογα με την πίστη την οποία έχει ο καθένας από εμάς και προσεγγίζουμε τον Θεό.

Και ο Θεός προσφέρεται στους ανθρώπους. Και ο Θεός προσφέρεται στους ανθρώπους και γεμίζει την καρδιά του καθενός από εμάς, την πληροί με τη Θεϊκή Του παρουσία. Και μας κάνει κι εμάς ένθεους ανθρώπους, όπως ένθεος ήταν ο

Άγιος Ακάκιος, ο οποίος έφυγε από αυτόν τον τόπο αναζητητής της Χάριτος του Θεού.

Δεν εγένεσε η καρδιά του στην Αγία Τριάδα της Σουρβιάς. Δεν γέμισε η καρδιά του μαζί με άλλους χαριτωμένους και ευλογημένους Γερωντάδες του Αγίου Όρους και βρήκε καταφύγιο εις τα Καυσοκαλύβια, για να τα αναδείξει· και από τότε, από μία ταπεινή, άσχημη και άγνωστη καλύβα που ήταν, να την αναδείξει σε ολόκληρο τον κόσμο, σε ολόκληρη την Ορθοδοξία και το Άγιο όνομά του να είναι γνωστό και εσύ σήμερα να διαιωνίζεις αυτή την παρουσία του Αγίου μας, του τοπικού μας Αγίου, στην τοπική μας Εκκλησία.

Ευχόμαστε και προσευχόμαστε η Χάρις του Θεού, δια πρεσβειών του Αγίου Ακακίου, που επέλεξε το όνομά Του και μας έδωσε πολύ μεγάλη χαρά, να σε ενισχύει, να σε κατευθύνει, να σε συντροφεύει, να σε οδηγεί εις νομάς χαρισμάτων, να χαίρεσαι τη χαρά του Θεού εις τη ζωή σου αλλά και τη συναναστροφή με τους πνευματικούς Πατέρες.

Πολλές φορές, όπως ακούστηκε, εμείς οι άνθρωποι μπορεί να σε στενοχωρήσουμε και να σε απογοητεύσουμε. Εσύ θα πρέπει να μείνεις ενωμένος με τον Ιησού Χριστό. Η δύναμή σου να ξεκινάει από εκεί, να πορεύεται από εκεί και να γεμίζει ολόκληρο το είναι σου. Ευχόμαστε, λοιπόν, αυτό, στη ζωή σου να το επιτύχεις και η Χάρις του Θεού να επιδαψιλεύσει σε εσένα πολλές ευλογίες και πολλές χαρές πνευματικές. Να ζήσεις!"

